

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 27P/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113200537
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sylvia Szabadošová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8113200537.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Sylviou Szabadošovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. A. W., D.. XX.XX.XXXX, trvale bytom u matky, zastúpeného v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, odbor sociálnych vecí, pochádzajúceho z rodičov H. W., F.. Y.P., D.. XX.XX.XXXX, N. P. X, A., právne zastúpenej JUDr. Katarínou Leškovou, advokátkou so sídlom Plzenská 2, Prešov a O. W., D.. XX.XX.XXXX, N. A., O. Č. XX, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Pribullom, advokátom so sídlom Levočská 77, Prešov o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

otec je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. A. sumou 60 Eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám matky vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 01.06.2012 do právoplatnosti rozvodového rozsudku, t. j. do 08.03.2013,

dlžné výživné za obdobie od 01.06.2012 do 08.03.2013 pre mal. A. v celkovej výške 453,58 Eur je otec p o v i n n ý uhradiť v 2 splátkach, po 226,79 Eur spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok až do úplného vyrovnania dlhu,

žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka svojim návrhom podaným na tunajší súd dňa 07.01.2013 žiadala určiť výživné pre mal. A. v sume 100 Eur mesačne, počnúc dňom 07.01.2010, opakovane do budúca.

Svoj návrh odôvodnila tým, že otec na výživu svojho syna neprispieva od jeho narodenia, celkovo prispel na potreby mal. A. od jeho narodenia sumou 40 Eur. Vzhľadom na to, že otec má zdroje na získanie prostriedkov na platenie výživného z dôvodu vlastníctva viacerých nehnuteľností, žiadala, aby súd z jeho strany určil výživné.

Otec nesúhlasil s návrhom.

Kolíznym opatrovníkom navrhol určiť výživné zo strany otca, nakoľko tento má možnosti a schopnosti pracovať. Z týchto dôvodov navrhol určiť výživné v súlade s jeho pracovnými možnosťami a schopnosťami, ako aj v súlade s odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa.

Súd nariadil a vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedeckými výpoveďami svedkov O.D. W., D.. XX.XX.XXXX, O. Y., D.. XX.XX.XXXX, I. Y. N., D.. XX.XX.XXXX, sobášnym listom, rodným listom mal. A., kópiami úhrady výdavkov pre maloletého, kópiou úhrady nedoplatku vo firme Spravbytkomfort za rok 2010, potvrdením o poberaní rodičovského príspevku za rok 2009, 2010, potvrdením o vyplatení dávky v nezamestnanosti matke, potvrdením o čistom mesačnom príjme a opismi mzdových listov matky za rok 2010, 2011, 2012 a 2013, uznesením Okresného súdu Prešov, č. k. 27 P 3/2013 - 52 zo dňa 17.04.2013, rozhodnutím ÚPSVaR Prešov zo dňa 11.04.2013, uznesením Krajského súdu v Prešove, č. k. 16 CoP 12/2013 - 61 zo dňa 20.05.2013, obsahom spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 28 P 45/2013, 27 P 368/2012, kúpnu zmluvou o prevode vlastníctva nehnuteľnosti zo dňa 07.08.2008, kópiami dokladov ohľadom úhrady výdavkov pre maloletého otcom, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Mal. A. pochádza z manželstva rodičov H. W., F. Y. V. O. W., ktoré bolo rozsudkom Okresného súdu Prešov, č. k. 27 P 368/2012 - 64 zo dňa 16.01.2013 rozvedené. Na čas po rozvode bol maloletý A. zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľky - matky, ktorá je oprávnená a povinná ho zastupovať a spravovať jeho majetok. Výrok o rozvode manželstva a o zverení mal. A. do osobnej starostlivosti matky nadobudol právoplatnosť dňa 08.03.2013. Zároveň bol otec zaviazaný prispievať na výživu mal. A. sumou 60 Eur mesačne, ohľadom tohto výroku však rozvodový rozsudok zatiaľ nenadobudol právoplatnosť. Právoplatnosť nadobudol aj výrok ohľadom úpravy styku otca s mal. A..

V priebehu konania bolo predbežným opatrením určené výživné pre mal. A. uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 16 CoP 12/2013 - 61 zo dňa 20.05.2013 v sume 26,65 Eur mesačne, počnúc vykonateľnosťou tohto uznesenia súdom. Otec však na výživu mal. A. neprispieva žiadnym výživným.

Rodičia mal. A. nežijú v spoločnej domácnosti dlhšiu dobu, pričom otec na výživu maloletého neprispieval ani v čase, keď žili v jednej domácnosti ako manželia, ani vtedy, keď už spolu v jednej domácnosti nežili. Do augusta 2011 bývala matka s maloletým v domácnosti otca a následne sa odsťahovala k svojej matke do rodinného domu. V tomto období už pracovala a zároveň poberala rodičovský príspevok, z ktorého odovzdávala otcovi sumu 160 Eur mesačne. Uvedené finančné prostriedky mu odovzdávala priamo k rukám. Po odchode zo spoločnej domácnosti otec navštevoval syna v jeho bydlisku, nosil mu sladkosti, resp. mu zakúpil nejaké ošatenie, celkovo asi trikrát. Na výživu svojho syna neprispieval pravidelne.

Matka prispievala do domácnosti svojej matke na stravu sumou 70 Eur mesačne. Poplatky spojené s bývaním a inkaso hradila matka matky. Okrem toho matka platila mal. A. poisťku v sume 20,83 Eur mesačne, svoj telefón v sume 28,49 Eur mesačne, splácala splátku na kúpu práčky po 20 Eur mesačne. Do domácnosti zakupovala matka stravu v sume okolo 100 Eur mesačne. Od apríla do augusta 2009 poberala rodičovský príspevok v sume 158,67 Eur, od septembra do decembra 2009 v sume 164,22 Eur mesačne, v roku 2010 až do novembra v sume 256 Eur mesačne. V období od 03.11.2010 do 02.05.2011 mala vyplatenú dávku v nezamestnanosti spolu za toto obdobie v celkovej sume 964,50 Eur. Následne sa zamestnala v gynekologickej ambulancii GYNOMED s.r.o. Prešov, kde najskôr pracovala na základe dohody o vykonaní práce, následne sa zamestnala na trvalý pracovný pomer od 01.01.2011. V mesiaci november 2011 mala čistý mesačný príjem 350 Eur a v decembri 421, 84 Eur. V roku 2012 bol jej priemerný čistý mesačný príjem 368,32 Eur a v roku 2013 za obdobie január a február v sume 340,57 Eur mesačne.

Matka vo svojej výpovedi uviedla, že od februára 2011 nastúpil mal. A. do materskej školy, kde chodil na doobedňajší pobyt. Na obed ho vyberal jeho otec, odvádzal ho do bydliska matky, kde ho ukladal na spánok. Keď prichádzala zo zamestnania, mal. A. sa práve zobúdzal. Takáto situácia trvala až do júna 2011. Od septembra 2011 je mal. A. v starostlivosti matky.

Čo sa týka príspevku na výživu mal. A., okrem poslednej úhrady vo februári 2013 v sume 60 Eur prispel otec na výživu maloletého ešte v septembri 2012 sumou 20 Eur, v októbri 2012 20 Eur, teda celkovo prispel sumou 100 Eur.

Matka vo svojej výpovedi uviedla, že rodičovskú dovolenku ukončila z dôvodu, že vznikol dlh na byte, preto dala výpoveď u zamestnávateľa. Bolo jej vyplatené odstupné, z čoho uhradila dlžobu na byte. Následne po tom si našla nové zamestnanie. Z tohto dôvodu aj ostal otec s maloletým na materskej dovolenke, avšak fyzicky bol s ním iba v čase, keď matka mala poobedňajšie zmeny alebo keď boli prázdniny v materskej škole alebo keď bol Patrik chorý. Aj napriek tomu si žiadal vyplácať matkou rodičovský príspevok s tým, že matke nebude s mal. A. pomáhať (vyberať z materskej školy, zabezpečovať mu starostlivosť počas choroby a pod.), ak mu tieto finančné prostriedky neodovzdá.

Odporca v rozhodnom období, aj v súčasnej dobe žije v byte, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve a kde spolu s ním žije aj jeho matka. Za predmetný byt platí inkaso v sume 200 Eur mesačne. Jeho matka mu prispieva na inkaso sumou 100 Eur mesačne. Okrem toho spláca dlh v Sociálnej poisťovni v celkovej sume 500 Eur, ktoré spláca po 10 Eur mesačne. Tiež spláca exekúciu na mobilný telefón po 7 Eur mesačne.

Otec je od 25.02.2013 v evidencii uchádzačov o zamestnanie, do tejto doby bol na materskej dovolenke s mal. A.. Žiadosťou zo dňa 27.03.2013 požiadal o priznanie dávky v hmotnej núdzi, ktorá mu na základe rozhodnutia ÚPSVaR Prešov zo dňa 11.04.2013 nebola priznaná, nakoľko sa nepovažuje za občana v hmotnej núdzi a nespĺňa nárok na pomoc v hmotnej núdzi.

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že nie je pravda, že by s matkou nežil v spoločnej domácnosti v roku 2011, v spoločnej domácnosti prestali bývať asi tri mesiace pred podaním návrhu na rozvod manželstva, v júni 2012. Dovtedy pravidelne chodil do domácnosti matky za synom. Rovnako tam aj prespával, staral sa o neho a robil nákupy. Od júla 2012 prestal prispievať na výživu syna pravidelne, kúpil mu nejaké ošatenie, ktoré ostalo u neho doma a ktoré užíval mal. A. v čase, keď bol v jeho starostlivosti. K svojej finančnej situácii uviedol, že časť finančných prostriedkov mal odložených, ktoré si zarobil, keď pracoval v zahraničí, v Írsku. Časť peňazí nadobudol ako dedič po svojom zomrelom otcovi a časť finančných prostriedkov mu pravidelne dáva jeho teta. V rámci dedičského konania zdedil sumu 200.000,- Sk, sumou 300.000,- Sk mu prispela jeho teta.

Mal. A. navštevuje materskú školu, kde mu matka platí 24,40 Eur mesačne školné, 13 Eur mesačne stravné, 30 Eur ročne darovací príspevok škôlke, 8 Eur ZRPŠ a 15 Eur triedny fond ročne. Maloletý navštevuje tanečný krúžok, kde sa platí 6 Eur mesačne. Má zdravotné problémy, je alergik, pričom matka mu pravidelne zakupuje lieky za 5 Eur. Mal. Patrik začal navštevovať materskú školu vo februári 2011, v tom čase ešte žili s otcom v spoločnej domácnosti.

Z výpisu z katastra nehnuteľností bol zistený majetok odporcu na LV č. 10 921, parcelové č. 8589, výmera 1085 m², zastavané plochy a nádvoría v spoluvlastníckom podiele 58/3222, na LV č. 10479, súp. č. 4758, na parc. č. 8589, bytový dom v spoluvlastníckom podiele 58/3222, na LV č. 4666, parc. č. 2017/140, výmera 808 m², orná pôda v spoluvlastníckom podiele 10/364, na LV č. 4136, parc. č. 2531, výmera 1946 m² orná pôda v spoluvlastníckom podiele 1, na LV č. 1066, parc. č. 2017/2012, výmera 1000 m² orná pôda a 2072/2 výmera 1200 m² záhrady v spoluvlastníckom podiele 1/1, na LV č. 4135, parc. č. 2589/19, výmera 5776 m² orná pôda v spoluvlastníckom podiele 1.

Zo svedeckej výpovede svedkyne O. W., tety otca, bolo zistené, že v roku 2008 dala svojmu synovcovi 25.000,- Sk na nákup výbavičky pre mal. A.. Okrem toho darovala svojmu synovcovi pozemok, keďže chcel spolu s manželkou, matkou mal. A., budovať rodinný dom. Keďže sa však matka s otcom rozviedli, chcela, aby jej otec túto nehnuteľnosť vrátil, s čím aj on súhlasil a aj ju vrátil. Ďalej uviedla, že celkovo darovala svojmu synovcovi, odkedy sa oženil, asi 300.000,- Sk. Finančné prostriedky dávala otcovi postupne z vlastnej iniciatívy, pričom ich dávala výlučne otcovi, pretože on je jej synovcom. Finančné prostriedky otec nepýtal na žiaden účel, peniaze mu dávala z dôvodu, že má iba dvoch synovcov a ona už tieto finančné prostriedky nepotrebuje. Predpokladala, že všetky peniaze, ktoré mu dala, boli minuté do domácnosti, nakoľko otec nepracoval. Ohľadom vrátenia nehnuteľnosti, ktorú darovala

otcovi, uviedla, že nemá písomnú dohodu, ústne sa len s otcom dohodli, že jej nehnuteľnosť vráti, a takto aj urobil. Svedkyňa ďalej potvrdila, že aj naďalej dáva otcovi finančné prostriedky.

Z výpovede svedka O. Y. mal súd preukázané, že je otcom matky, pričom potvrdil, že prispieval svojej dcére, matke mal. A. na bežné potraviny nižšími sumami, ako je 10 Eur, 20 Eur, tiež na krstiny mal. A. mu vložil na vkladnú knižku 40.000,- Sk a 15.000,- Sk mu dal osobne. Potvrdil, že svoju dcéru finančne podporoval, pretože vedel, že otec mal. A. nepracuje, takže zrejme nemá z čoho do domácnosti prispievať. Ďalej potvrdil, že jedenkrát ponúkol prácu otcovi na čerpacej stanici, jedenkrát na stavbe, avšak o tieto práce záujem nemal.

Z výpovede svedkyne I. Y. N. mal súd zistené, že otec mal. A. počas spolužitia s jeho matkou nikde nepracoval. Matka viackrát navštívila jej manžela, ktorý je starým otcom mal. Patrika s tým, že ho žiadala, aby jej finančne vypomohol. Zároveň uviedla, že viackrát bola ponúknutá práca zo strany starého otca mal. A. A.re otca, avšak túto prácu odmietol. Poukázala tiež na to, že najskôr žili rodičia mal. A. spolu na Odborárskej ulici v Prešove, následne sa presťahovali do domácnosti k otcovi. V roku 2010 bola nútená matka odísť z tejto domácnosti. Po dvoch rokoch od narodenia mal. A. nastúpila do práce, pričom na materskej dovolenke ostal otec, ktorému musela z rodičovského príspevku vyplácať 160 Eur, nakoľko odmietal ísť pre Patrika do materskej školy, pokiaľ mu tieto finančné prostriedky nevyplatí. Všetky tieto okolnosti vedela z rozprávania matky.

Z kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva k nehnuteľnosti zo dňa 07.08.2008 uzatvorenej v Prešove medzi predávajúcou O. W. a kupujúcimi L. O., F. U. V. A. G. bolo zistené, že predávajúca predáva svoj spoluvlastnícky podiel 1 k celku z pozemku, parc. č. C KN 2016/4 - trvalé trávne porasty o výmere 2.000m² do vlastníctva kupujúcej L. O. za dohodnutú kúpnu cenu 500.000,- Sk. Zároveň predávajúca predáva spoluvlastnícky podiel 1 k celku z pozemku parc. číslo C KN 2016/4 - trvalé trávny porasty o výmere 2.000 m² do vlastníctva kupujúceho A. G. za dohodnutú kúpnu cenu 500.000,- Sk. Do katastra nehnuteľnosti bol vklad povolený dňa 02.09.2008.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. (ďalej len „Zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 65 ods. 2 Zákona o rodine, súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

V predmetnom konaní vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti od augusta 2011, kedy matka opustila spoločnú domácnosť a presťahovala sa späť do rodinného domu k svojej matke a starej matke. Podľa otca prestali rodičia žiť v spoločnej domácnosti až od júna 2012, kedy sa vrátila zo zahraničia matka matky, ktorá nechcela, aby naďalej žil otec s nimi v spoločnej domácnosti. Od tejto doby otec potvrdil, že na výživu mal. A. ničím neprispieval. Občasne mu zakúpil ošatenie, a tiež mu zabezpečoval výživu v čase, keď bol v jeho starostlivosti.

Tvrdenia oboch rodičov na obdobie, v ktorom žili ešte v spoločnej domácnosti, ako aj na tvrdenia, či otec prispieval, resp. neprispieval na výživu mal. A., boli rozdielne a nepodarilo sa ich preukázať ani výpoveďou svedkov. Rozhodné obdobie pre určení výživného spätne, t. j. od doby, kedy otec skutočne neprispieval na výživu mal. A., považuje súd obdobie od júna 2012, pretože iba v tomto období má jednoznačne preukázané, že otec na výživu svojho syna už pravidelne neprispieval, pretože už ani do domácnosti matky neprichádzal a o A. sa staral vo svojej domácnosti.

V súlade s ustanovením § 77 ods. 1 Zákona o rodine súd určil výživné počnúc dňom 01.06.2012, t. j. od doby, kedy rodičia nežili v spoločnej domácnosti, nakoľko v skoršom období matka nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné toto výživné priznať. V tomto období aj otec zabezpečoval starostlivosť o mal. A., vyberal ho z materskej školy, ostával s ním v domácnosti matky, podával mu stravu, ktorú tiež zakupoval. Aj keď matka tvrdila, že stravu väčšinou zabezpečovala maloletému ona, zároveň otec tvrdil, že sa podieľal na kúpe potravín, ako aj ošatenia a obuvi pre maloletého. Uvedené protikladné tvrdenia súd nemal preukázané dôkazmi ani jednej zo strán v konaní, pričom skutočnosť, že otec sa aj v tomto období podieľal na výžive maloletého mal súd čiastočne potvrdenú výpoveďou svedkyne O.D. W., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že pravidelne dávala svojmu synovcovi, otcovi mal. A. finančné prostriedky do domácnosti, nakoľko nikde nepracoval.

V neprospech matky svedčí aj fakt, že v prípade neplatenia výživného otcom mohla kedykoľvek podať návrh na súd na určení výživného pre mal. A., čo však neurobila s odôvodnením, že verila otcovi, že predajom svojich pozemkov ich finančne zabezpečí. Nepreukázala tak dôvody hodné osobitného zreteľa na priznanie výživného spätne od 07.01.2010

Pri určovaní výšky výživného vychádzal súd z odôvodnených potrieb mal. Patrika, ako aj z možností a schopností oboch rodičov.

Mal. A. v rozhodnom období navštevoval materskú školu, s čím mala matka zvýšené výdavky najmä na úhradu školného a stravného v materskej škole, na zakupovanie ošatenia a obuvi, tiež bežnej stravy. Zároveň vzal súd do úvahy zdravotné problémy mal. Patrika, keďže mu matka z dôvodu alergií pravidelne zakupovala lieky.

Na strane rodičov posudzoval súd možnosti a schopnosti na strane matky, ktorá pracuje ako zdravotná sestra s priemerným čistým mesačným príjmom okolo 330 Eur mesačne. Zároveň poberala daňový bonus a rodinné prídavky, pričom súd zohľadnil v súlade s ustanovením § 62 ods. 4 Zákona o rodine jej osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, ako aj starostlivosť o domácnosť.

Pri posudzovaní možností a schopností otca vychádzal súd z toho, že otec je dlhodobo nezamestnaný, jeho posledné pracovné aktivity boli v roku 2005, 2006, kedy pracoval v Írsku. Od tejto doby, ako sám tvrdil, žil z finančných prostriedkov, ktoré zdedil po svojom otcovi, resp. z našporených finančných prostriedkov zo zahraničia alebo z finančných prostriedkov, ktoré dostával od svojej tety. Tieto skutočnosti mal súd potvrdené aj výpoveďou svedkyne O. W., ktorá potvrdila, že pravidelne v rozhodnom období dávala finančné prostriedky svojmu synovcovi, celkovo mu odovzdala sumu asi 300.000,- Sk, pričom mu tieto finančné prostriedky dobrovoľne odovzdávala, nakoľko vedela, že nikde nepracuje a že do domácnosti finančné prostriedky potrebujú.

Zároveň súd posudzoval majetkové pomery na strane otca, ktorý je vlastníkom, resp. spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností, pričom vo výlučnom vlastníctve má byt, v ktorom v súčasnej dobe býva so svojou matkou, ako aj nehnuteľnosti v k. ú. Veľký Šariš na LV č. 1066, parc. číslo 2017/212 - orná pôda o výmere 1000m² a parc. číslo 2072/2 záhrady o výmere 1200 m². Okrem toho je vlastníkom nehnuteľností v podiele 1 v k. ú. Veľký Šariš na LV č. 4136, na parc. čísle 2531 - orná pôda o výmere 1946 m², pričom ide o pozemok umiestnený mimo zastavaného územia obce. Rovnako je vlastníkom ďalších nehnuteľností v k. ú. Veľký Šariš, u ktorých je podielovým spoluvlastníkom v 1 alebo v podiele 58/3222, čo je pozemok umiestnený v zastavanom území obce, nachádzajúci sa pod bytovým domom, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve.

Aj na základe vlastníctva týchto nehnuteľností nebola otcovi priznaná dávka v hmotnej núdzi, o ktorú si požiadal, pričom v rozhodnutí ÚPSVaR Prešov zo dňa 11.04.2003 bolo konštatované, že otec ako občan nie je v hmotnej núdzi, je výhradným vlastníkom nehnuteľného majetku, ktorého predajom si môže zabezpečiť základné životné podmienky a pomôcť si v hmotnej núdzi.

Okrem uvedených skutočností mal súd preukázané, že otec mal pravidelný príjem z finančných prostriedkov od svojej tety, čo sám deklaroval vo svojej výpovedi keď uvádzal, že nie je dôvodné určovať výživné späťne od dátumu, ktorý žiada matka, nakoľko v tomto období pravidelne maloletému prispieval, a to práve z finančných prostriedkov, ktoré mal od svojej tety, resp. z dedičstva po svojom otcovi alebo z finančných prostriedkov, ktoré zarobil v zahraničí.

Z výpovede svedka O. Y. bolo zistené, že otcovi bola ponúknutá práca jedenkrát na stavbe, ako aj na čerpacej stanici, pričom o prácu na pumpe nemal záujem a ohľadom práce na stavbe povedal, že nevie nič robiť ohľadom takýchto stavebných prác. Takéto konanie otca považoval súd za vzdanie sa bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu v súlade s ustanovením § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Aj keď otec nemá ukončené stredoškolské vzdelanie, môže vykonávať akékoľvek iné pomocné, resp. brigádnicke práce, nakoľko nepreukázal súdu, že by mal nejaké závažné zdravotné problémy, pre ktoré by si nemohol nájsť zamestnanie. V priebehu celého konania na jednej strane otec tvrdil, že na výživu svojho syna prispieval, preto nie je dôvod určiť výživné späťne, na druhej strane potvrdil, že od júna 2012 na výživu svojho syna ničím neprispieval, pretože práve od tejto doby už nemal finančné prostriedky, aj keď priemerne mesačne dostával od svojej tety a od svojej matky, ktoré ho finančne podporujú sumu okolo 100 až 200 Eur. Zároveň tvrdenie otca, že vrátil pozemok svojej tete, ktorá mu ho darovala na účel výstavby rodinného domu v čase, keď ešte žil s matkou v spoločnej domácnosti je irelevantné, nakoľko súdu nepreukázal, že k takémuto skutočnému prevodu nehnuteľnosti opäť na jeho tetu došlo. Sám uviedol, že darovacia zmluva zatiaľ nebola vložená do katastra nehnuteľnosti, z tohto dôvodu nemohla zmluva nadobudnúť ani svoju účinnosť.

V priebehu rozvodového konania, ako aj konania ohľadom určenia výživného pre mal. A. otec uvádzal, že nájomné za nehnuteľnosti, ktorých je vlastníkom, je veľmi nízke, avšak súdu nepredložil žiadnu nájomnú zmluvu, ktorou by preukázal skutočne nízke sumy nájomného.

Prvoradou povinnosťou každého rodiča je jeho zákonná povinnosť prispievať na výživu svojho dieťaťa. Za týmto účelom by mal vynaložiť každý rodič všetko úsilie na využitie svojich možností a schopností tak, aby zabezpečil primeranú výživu svojmu dieťaťu na takej životnej úrovni, na akej on sám žije. Matka maloletého sa snažila zabezpečiť všetky výdavky svojho syna na pokraji svojich finančných možností

a schopností napriek svojmu nízkemu príjmu. Pracuje ako zdravotná sestra s minimálnou mzdou a aj pri nedostatku finančných prostriedkov za finančnej pomoci svojich príbuzných, starostlivosť o mal. A. zvládla. Na druhej strane otec je dlhodobo nezamestnaný. V priebehu celého konania deklaroval, že je vlastníkom viacerých nehnuteľností, že mu finančne vypomáha jeho matka a jeho teta, ktoré ho v podstate živia. Neodôvodnil čím sú v skutočnosti uhrádzané jeho výdavky, ktoré má na základné životné potreby ako je ošatenie, obuv, strava, na úhradu nájomného v jeho vlastnom byte, správu a údržbu nehnuteľností, ktorých je vlastníkom. Dokonca mu ani z dôvodu vlastníctva týchto nehnuteľností nebola priznaná dávka v hmotnej núdzi, s ktorou by mohol zabezpečiť svoje nevyhnutné základné potreby. Preto podľa záveru súdu je otec finančne zabezpečený, nepotrebuje pracovať, nevyvíja snahu nájsť si zamestnanie a uspokojuje sa z peňazí, ktoré mu dáva jeho rodina.

Na základe takto zistených skutočností vychádzal súd najmä z odôvodnených potrieb maloletého, ale tiež z možností a schopností otca pri využití všetkých svojich pracovných skúseností nadobudnutých v zahraničí pri pracovných aktivitách, pri speňažení nehnuteľností, ktorých je vlastníkom, ako aj nehnuteľnosti, o ktorej tvrdil v priebehu konania, že ju vrátil svojej tete darovacou zmluvou. Avšak túto skutočnosť nepreukázal, nakoľko sám potvrdil, že darovacia zmluva doposiaľ nebola vložená do katastra nehnuteľnosti, teda aj naďalej je on skutočným vlastníkom tejto nehnuteľnosti. Finančné prostriedky z predaja tejto nehnuteľnosti mohol využiť, resp. použiť na úhradu výživného pre svojho maloletého syna, ktoré doposiaľ neplatil. Aj keď sa bránil tým, že ide o nehnuteľnosti nízkej hodnoty, sama svedkyňa uviedla na pojednávaní, že nehnuteľnosť, ktorú darovala otcovi, darovala z dôvodu, že boli manželia a že si chceli postaviť rodinný dom. Keďže sa rozvedli, z tohto dôvodu žiadala vrátenie tejto nehnuteľnosti späť. Na základe toho považuje súd túto nehnuteľnosť za taký majetok, z ktorého by mohol mať otec finančný prospech.

Na základe vyššie uvedených skutočností považoval súd výživné pre mal. A. v sume 60 Eur mesačne za primerané a také, ktoré bol otec schopný v rozhodnom období platiť.

Keďže súd určil výživné počnúc dňom 01.06.2012 do právoplatnosti rozvodového rozsudku, t. j. do 08.03.2013 vznikol otcovi dlh na výživnom v celkovej sume 453,58 Eur (t.j. 9 mesiacov po 60 Eur plus 13,58 Eur za mesiac marec 2013 mínus 100 Eur, ktoré už otec na výživu maloletého uhradil). Dĺžné výživné povolil súd otcovi splatiť v 2 splátkach spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok až do úplného vyrovnania dlhu.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písmeno a) O.s.p., keďže ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v štyroch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom

sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho

sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.